

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1968-1969

14 AVRIL 1969

PROJET DE LOI

abrogeant l'arrêté-loi du 14 avril 1945 allouant des primes aux ouvriers qui s'embauchent pour le travail du fond de la mine.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

A la libération de notre territoire en 1944 et à la reprise des activités économiques, la désorganisation du marché de l'emploi se fit surtout sentir dans l'industrie minière où l'on constata un exode massif de main-d'œuvre vers d'autres branches d'activités.

Parmi les mesures prises à l'époque par le Gouvernement pour pallier ces abandons de travail et pour relever la production de l'industrie charbonnière, il convient de signaler la mobilisation civile des travailleurs occupés dans les charbonnages, la mise au travail de prisonniers de guerre allemands, le recrutement de main-d'œuvre étrangère, l'amélioration du statut de l'ouvrier mineur en général, notamment par l'octroi d'une prime d'encouragement.

En exécution de ce dernier point fut publié l'arrêté-loi du 14 avril 1945 prévoyant que le Fonds provisoire de Soutien des chômeurs volontaires paiera aux chômeurs bénéficiaires des allocations de chômage, recrutés par son entreprise pour les travaux du fond des charbonnages, une prime de 2 000 F.

L'arrêté-loi du 29 novembre 1945 a modifié l'arrêté-loi précité en ce sens que les travailleurs belges et étrangers résidant habituellement en Belgique pouvaient bénéficier de la prime, qu'ils soient ou non en état de chômage.

La prime de 2 000 F était payable à raison de :

- 1 000 F à l'embauchage, à la condition que l'ouvrier souscrive l'engagement de rester au travail pendant six mois au moins;
- 1 000 F après six mois de travail ininterrompu, à la condition que l'ouvrier souscrive à nouveau le même engagement (2^e tranche).

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1968-1969

14 APRIL 1969

WETSONTWERP

tot opheffing van de besluitwet van 14 april 1945 houdende toekenning van premiën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondse mijnarbeid.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Bij de bevrijding van ons grondgebied in 1944 en bij de hervatting van de economische activiteit, deed de organisatie van de arbeidsmarkt zich vooral voelen in de mijn-industrie waar een massale uittocht van arbeidskrachten naar andere bedrijfstakken werd vastgesteld.

Onder de maatregelen welke destijds door de Regering werden getroffen om die werkverlating tegen te gaan en om de produktie van de kolennijverheid te verhogen, dient te worden gewezen op de burgerlijke mobilisatie van de in de kolenmijnen tewerkgestelde arbeiders, de tewerkstelling van Duitse krijgsgevangenen, de aanwerving van vreemde arbeidskrachten, de verbetering van het statuut van de mijnwerker in het algemeen, inzonderheid door de toekenning van een aanmoedigingspremie.

Ter uitvoering van laatgenoemd punt, werd de besluitwet van 14 april 1945 gepubliceerd, waarbij bepaald wordt dat het voorlopig Steunfonds voor onvrijwillige werklozen aan de werklozen die werkloosheidssuitkeringen genieten en die door zijn bemiddeling werden aangeworven voor ondergrondse mijnarbeid, een premie van 2 000 F zal betalen.

De besluitwet van 29 november 1945 heeft voormelde besluitwet gewijzigd in die zin dat de Belgische en buitenlandse arbeiders die gewoonlijk in België verblijven, al dan niet werkloos, de premie konden genieten.

De premie van 2 000 F was betaalbaar ten belope van :

- 1 000 F bij de aanwerving, op voorwaarde dat de arbeider de verbintenis aanging gedurende ten minste zes maanden aan het werk te blijven;
- 1 000 F na zes maanden ononderbroken arbeid, op voorwaarde dat de arbeider opnieuw dezelfde verbintenis aanging (2^e schijf).

Les gouvernements successifs ont poursuivi leurs efforts en vue de promouvoir l'intégration de travailleurs belges aux travaux de fond des charbonnages.

Mais depuis ces dernières années la situation de l'industrie charbonnière s'est rapidement dégradée au point de justifier un changement de politique, d'ailleurs coordonné au plan européen selon les décisions communautaires.

La politique d'assainissement de l'industrie charbonnière se poursuit sous l'angle des subventions et de la production, mais aussi sous l'aspect social.

A ce dernier point de vue, le programme d'assainissement 1968-1970 établi par le Directoire charbonnier exige de donner la priorité au reclassement du personnel licencié des charbonnages.

Dans le cadre du contrôle et de l'organisation du recrutement, le Directoire s'est vu contraint d'interdire tout embauchage d'ouvriers mineurs autres que ceux libérés par les fermetures de charbonnage, sous la seule réserve des exceptions dûment justifiées et admises par lui.

D'autre part, le Gouvernement a mis en œuvre des mesures facilitant le reclassement des ouvriers mineurs dans d'autres secteurs d'activité : encouragement à la formation professionnelle accélérée, paiement de primes de reclassement (20 000 F, 15 000 F ou 10 000 F), sans compter une importante aide de réadaptation CECA.

Non seulement l'octroi de primes de 2 000 F pour l'embauchage de nouveaux mineurs du fond n'offre plus guère d'attrait et ne répond plus au but poursuivi lors de leur instauration, mais cette mesure est en contradiction complète avec la politique actuellement suivie.

En conséquence, il s'impose d'abroger l'arrêté-loi du 14 avril 1945 allouant des primes aux ouvriers qui s'engagent pour le travail du fond de la mine, ainsi que l'arrêté-loi du 29 novembre 1945 qui l'a modifié.

Tel est, Mesdames, Messieurs, le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre de l'Emploi et du Travail.

De opeenvolgende regeringen hebben hun inspanning voortgezet ten einde de opneming van Belgische werknemers voor ondergrondse mijnarbeid in de hand te werken.

De jongste jaren is de toestand van de kolenrijverheid echter zozeer verslechterd dat een gewijzigde politiek, trouwens gecoördineerd op Europees vlak volgens de gemeenschapsbeslissingen, gerechtvaardigd is.

De politiek betreffende de sanering van de kolenindustrie wordt voortgezet op het vlak van de toelagen en de produktie, doch ook in een sociaal oogpunt.

Wat dit laatste aspect betreft, het saneringsprogramma 1968-1970, opgemaakt door het Directorium voor de steenkoolrijverheid, eist dat voorrang wordt verleend aan de herplaatsing van het ontslagen personeel der kolenmijnen.

In het kader van de controle op en de organisatie van de aanwerving, zag het Directorium zich genoopt de aanwerving te verbieden van mijnwerkers, buiten die welke door de sluiting van kolenmijnen waren vrijgekomen, onder het enige voorbehoud van de behoorlijk verantwoorde en door het Directorium aanvaarde uitzonderingen.

Bovendien, heeft de Regering maatregelen ten uitvoer gelegd, waarbij de herplaatsing van de mijnwerkers in andere bedrijfssectors wordt vergemakkelijkt : aanmoediging tot de versnelde beroepsopleiding, betaling van herplaatsingspremies (20 000 F, 15 000 F of 10 000 F), zonder rekening te houden met een belangrijke EGKS-wederaanpassingshulp.

De toekenning van premies van 2 000 F voor de aanwerving van nieuwe ondergrondse mijnwerkers biedt niet enkel geen aantrekking meer en beantwoordt niet meer aan het bij de invoering ervan nastreefde doel, maar die maatregel is volledig in strijd met de thans gevoerde politiek.

Bijgevolg is het aangewezen de besluitwet van 14 april 1945 houdende toekenning van premiën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondse mijnarbeid alsmede de besluitwet van 29 november 1945 die ze gewijzigd heeft, op te heffen.

Dit is, Mevrouwen, Mijne Heren, het wetsontwerp dat de Regering de eer heeft U ter beraadslaging en beslissing voor te leggen.

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

L. MAJOR.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre de l'Emploi et du Travail, le 20 mars 1969, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet de loi « abrogeant les arrêtés-loi du 14 avril 1945 et du 29 novembre 1945 allouant des primes aux ouvriers qui s'embauchent pour le travail du fond de la mine », a donné le 21 mars 1969 l'avis suivant :

L'avant-projet de loi tend à abroger, avec effet au 1^{er} janvier 1969, l'arrêté-loi du 14 avril 1945 allouant des primes aux ouvriers qui s'embauchent pour le travail du fond de la mine, tel qu'il a été modifié par l'arrêté-loi du 29 novembre 1945.

Il convient de rédiger l'article 1^{er} comme suit :

« Article 1^{er}. — L'arrêté-loi du 14 avril 1945 allouant des primes aux ouvriers qui s'embauchent pour le travail du fond de la mine, modifié par l'arrêté-loi du 29 novembre 1945, est abrogé. »

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 20^e maart 1969 door de Minister van Tewerkstelling en Arbeid verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies dienen over een wetsontwerp « tot opheffing van de besluitwetten van 14 april 1945 en van 29 november 1945 houdende toekenning van premiën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondse mijnarbeid », heeft de 21^e maart 1969 het volgend advies gegeven :

Het voorontwerp van wet strekt er toe, met uitwerking op 1 januari 1969, de besluitwet van 14 april 1945 houdende toekenning van premiën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondse mijnarbeid, zoals gewijzigd bij de besluitwet van 29 november 1945, op te heffen.

Artikel 1 dient dan ook als volgt te worden gelezen :

« Artikel 1. — De besluitwet van 14 april 1945 houdende toekenning van premiën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondse mijnarbeid, gewijzigd bij de besluitwet van 29 november 1945, wordt opgeheven. »

L'article 2 fait rétroagir cette abrogation au 1^{er} janvier 1969. L'attention est attirée sur l'atteinte que cette rétroactivité est susceptible de porter à des droits aux primes qui auraient été acquis entre le 1^{er} janvier 1969 et la date de la publication de la nouvelle loi.

La chambre était composée de :

Messieurs : F. Lepage, président du Conseil d'Etat,

Ch. Smolders et G. Baeteman, conseillers d'Etat,

G. Van Hecke et J. De Meyer, conseillers de la section de législation,

M. Jacquemijn, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. Ch. Smolders.

Le rapport a été présenté par M. O. De Leye, substitut de l'auditeur général.

Le Greffier,

(s.) M. JACQUEMIJN.

Le Président,

(s.) F. LEPAGE.

Pour expédition délivrée au Ministre de l'Emploi et du Travail.

Le 26 mars 1969.

Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu la loi du 25 avril 1963 sur la gestion des organismes d'intérêt public, de sécurité sociale et de prévoyance sociale, notamment l'article 15;

Considérant que le comité de gestion de l'Office national de l'emploi n'a pas donné son avis dans le délai requis par l'alinéa 2 dudit article 15.

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Emploi et du Travail et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil.

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÉTONS :

Notre Ministre de l'Emploi et du Travail est chargé de présenter en Notre nom aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

L'arrêté-loi du 14 avril 1945 allouant des primes aux ouvriers qui s'embauchent pour le travail du fond de la mine, modifié par l'arrêté-loi du 29 novembre 1945, est abrogé.

Artikel 2 doet de opheffing terugwerken tot 1 januari 1969. De aandacht wordt erop gevestigd dat hierdoor de mogelijkheid ontstaat dat rechten op premies verkregen tussen 1 januari 1969 en de datum van bekendmaking van de nieuwe wet, worden gekrenkt.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : F. Lepage, voorzitter van de Raad van State,

Ch. Smolders en G. Baeteman, staatsraden,

G. Van Hecke en J. De Meyer, bijzitters van de afdeling wetsgeving,

M. Jacquemijn, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. Ch. Smolders.

Het verslag werd uitgebracht door de H. O. De Leye, substituut-auditeur-generaal.

De Griffier,

(get.) M. JACQUEMIJN.

De Voorzitter,

(get.) F. LEPAGE.

Voor uitgifte aangeleverd aan de Minister van Tewerkstelling en Arbeid.

De 26 maart 1969.

De Griffier van de Raad van State,

R. DECKMYN.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op de wet van 25 april 1963 betreffende het beheer van de instellingen van openbaar nut voor sociale zekerheid en sociale voorzorg, inzonderheid op artikel 15;

Overwegende dat het beheerscomité van de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening zijn advies niet heeft gegeven binnen de bij het tweede lid van voornoemd artikel 15 bepaalde termijn;

Op de voordracht van Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid en op advies van Onze in Raad vergaderde Ministers.

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Tewerkstelling en Arbeid is gelast in Onze naam bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1.

De besluitwet van 14 april 1945 houdende toekenning van premiën aan de arbeiders die zich laten aanwerven voor ondergrondse mijnarbeid, gewijzigd bij de besluitwet van 29 november 1945, wordt opgeheven.

Art. 2.

La présente loi produit ses effets le 1^{er} janvier 1969.

Donné à Bruxelles, le 11 avril 1969.

Art. 2.

Deze wet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1969.

Gegeven te Brussel, 11 april 1969.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Ministre de l'Emploi et du Travail.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Tewerkstelling en Arbeid,

L. MAJOR.